

[Bjørn Poulsen]

re. Når man går rundt og tror, at man er liberal som landmand, så tror jeg nok, at man putter sig selv mere blå i øjnene, end det er særlig fornuftigt at gøre.

Det er klart, at selvejet er udmærket; det virker da udmærket mange steder. Men igen må jeg sige til hr. Øllgaard: tør hr. Øllgaard ikke lave den ændring af landbrugsloven, som giver andelslandbrug eller de andelsforeningsejede landbrug samme muligheder som selvejet? Er man bange for noget? Hvad er det, der gemmer sig bag ved det? Vi har det nøjagtig ligesom hr. Øllgaard: vi bryder os ikke om aktieselskaber og den slags ting i landbruget, men det, som har bragt dansk landbrug frem, er jo ikke bare selvejet, det er i allerhøjeste grad andelstanken som sådan. Vi beder om, at man vil være med til at bringe den ud i primærlandbruget, at de skal ligestilles. Det er, hvad vi beder om. Jeg kan ikke forstå, hvad man er bange for, men det må være noget meget, meget alvorligt noget.

Der er også talt meget om, at vi vil kollektivisere det hele, storlandbrug fra Østeuropa, og hvad man ellers er kommet ind på. Hvis man havde læst forslaget, vi har fremsat, så ville man se, at vi langt fra er tilhængere af storlandbruget, heller ikke hvad angår andelslandbrug, og heller ikke hvad angår andelsforeningsejede landbrug. Vi foretrækker forholdsvis små enheder. Vi tror, det er bedre, at folk er i en arbejdssituation, hvor de kan overskue det, de skal lave.

Til hr. Tang Sørensen kan jeg kun sige, at vi lige så vel som socialdemokraterne mener, at indekset skal være afhængig af de omkostninger, man har i landbruget. Det står i forslaget, og vi mener det. Vi mener det, vi skriver i et forslag. Det er blevet sagt adskillige gange fra vores side, at den går ikke med indekslån, hvis ikke man tager de hensyn. Det er bare ærgerligt, at man ikke kan læse det. Men vi kan da skrive det én gang til, så det kan være, at det går ind på lystavlen.

Jeg må for første gang, og det glæder mig virkelig, complimentere hr. Stubkjær Pedersen. For første gang i en landbrugsdebat må jeg erkende, at hr. Stubkjær Pedersen har fundet ud af, hvorledes tingene hænger sammen. Rentefaldet og faldet i inflationen og de andre ting har faktisk mange steder gjort problemerne endnu større, end de var i forvejen. Jeg skal være den første til at complimentere hr. Stubkjær Pedersen for det. Jeg

håber, at det også kommer til at gælde andre områder af landbruget. Så kan vi rigtig komme til at diskutere tingene, og så var hr. Stubkjær Pedersens stemmeafgivning sidste år ikke helt tabt på gulvet. Der kan komme meget fornuftigt ud af det en gang imellem, og jeg synes, at det skal vi være glade for.

Jeg er igen nødt til at spørge – og det gælder ikke alene hr. Stubkjær Pedersen: hvor er statsstyringen i vores forslag? Kan man ikke påvise bare ét sted, der peger henimod, at det er staten, der skal styre dansk landbrug? Bare ét eneste sted. Vi er alt for store tilhængere af det enkelte menneskes ret til at have indflydelse på sin situation til, at vi vil gå over til at lade staten styre den slags ting. Vi har den nødvendige tillid til, at det kan man såmænd udmærket gøre selv, også i landbruget. Derfor er der ingen statsstyring i vores forslag, tværtimod, det bygger først og fremmest på andelstanken.

Jeg skal takke hr. Larsen-Ledet for de positive bemærkninger om noget af forslaget. Jeg vil godt erkende, at der er nogle nye ting i dette forslag. Vi har godt nok debatteret det nogle gange i folketinget, men der er nogle nye ting. På den anden side ved jeg da, at hr. Larsen-Ledet som husmand er tilhænger af, at der sker en udvikling. Det er husmandsforeningerne, der rigtig har startet strukturbattten. Nye ting skal man aldrig være bange for. Man skal bare prøve på at undersøge, hvad det drejer sig om. Derfor er jeg overbevist om, at hr. Larsen-Ledet, når vi har gået dette godt igennem, vil være klar over, at det nu ikke er så dårligt, som nogle går og tror.

Hvis man kigger på flertallet, som det er i dag – jeg må erkende, at hvad de radikale vil eller ikke vil, var svært at udlede af det, vi hørte, men jeg tror da, at de radikale er så fornuftige, at de ved, hvilken vej det drejer sig om at gå – må man alt i alt nok sige, at de partier, som i høj grad mener, at de har forstand på og meget tilknytning til landbruget, som sædvanlig har været meget afvisende over for andre synspunkter. Det er ikke noget nyt, det har vi set før, og jeg kan love én ting, nemlig at vi kommer igen.

(Kort bemærkning).

Stubkjær Pedersen (CD):

Nu er det lige før, hr. Bjørn Poulsen falder ned i en plovfure. Han siger, at min